

З Різдвом Христовим!

Так нехай сяє світло ваше перед людьми, щоб вони бачили ваші добрі діла і прославляли Отця вашого Небесного (Мф. 5:16)

ВІСНИК ТЕРНОПІЛЬСЬКОЇ ЄПАРХІЇ



Число 12 (59)

грудень 2016 р. Б.

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ЦЕРКВА КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ

<http://cerkva.te.ua>

Видається з благословення Високопреосвященнішого Нестора, архієпископа Тернопільського, Кременецького та Буцацького

РІЗДВАНЕ ПОСЛАННЯ

АРХІЄПІСКОПА ТЕРНОПІЛЬСЬКОГО, КРЕМЕНЕЦЬКОГО І БУЧАЦЬКОГО НЕСТОРА

Боголюбивим пастирям, чесному чернецтву та всім вірним
Тернопільської єпархії Української Православної Церкви Київського Патріархату

Дорогі браття і сестри!
Христос народився!

Різдво Христове – найбільш родинне свято в православному церковному календарі. Спільна вечеря, яка збирає всю родину, народні та сімейні традиції, колядки, спільна молитва в храмі – це все дає людині відчуття великого сімейного торжества. Різдво близьке для кожного християнина, незважаючи на те, наскільки глибока його віра і наскільки він воцерковлений. Але для нас, як православних християн, дуже важливо пам'ятати, що ми святкуємо не просто родинне свято, і не заради того, щоб ми збирались на вечерю, Христос народився. Нас збирає до вертепу не дитинка Ісусик, а Спаситель, Який прийшов на світ, щоб визволити нас від прокляття гріха і смерті. При погляді на Богомладенця ми повинні не розчулюватись, бачачи Дитину, а згадувати, що в ясла поклався Бог, для того щоб відкрити нам шлях до спасіння. Тому дуже важливо готуватися до свята Різдва Христового постом і молитвою, щоб усвідомити велич турботи нашого Творця про Своє творіння. Бог не просто не знищив Своє творіння за переступ Його волі, не просто не покинув людину напризволяще, а тисячоліттями готував людство до приходу Того, Хто назавжди змінив історію людства і повів людину новим шляхом, давши Закон Любові.

Різдво Христове – не просто важлива історична подія. Різдво – це вододіл всієї людської історії. Недарма сьогодні у всьому світі історичні дати мають відлік «до Різдва Христового» та «після Різдва Христового». І це не просто прийнята всіма умовність. Адже від народження Младенця у маленькому селі біля Єрусалима змінився увесь світ і кожна людина. «З нами Бог» – цей піснеспів не випадково співається на Різдво. Адже в події земного народження Спасителя особливо виявилось піклування Бога про людину. Саме в Різдві



Бог найбільше наближається до людини, народжуючись від Діви у вертепі.

Дорогі браття і сестри! Господь наш Ісус Христос народився на землі серед людей, щоб перемогти гріх, відродити нас до життя вічного, приніс нам новий Закон – Закон любові. Цей Закон виражений у двох заповідях. «Полюби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душею твоєю, і всією думкою твоєю», – це є

перша і найбільша заповідь. Друга ж подібна до неї: «Люби ближнього твого, як самого себе» (Мф. 22: 37-39). При зовнішній простоті цих заповідей виконання їх для людини виявляється набагато важчим, ніж виконання старозавітного Закону. Тому при словах «Заповіді Божі» ми в першу чергу згадуємо десять заповідей, даних Мойсею на горі Синай. Адже кожен розуміє, як виконувати заповіді «не вбивай» чи «не кради», а по-справжньому, щиро і нелицемірно любити Бога і ближнього не просто. Особливо важко любити ближньо-

го, який часто може нам завдати несвідомо чи навіть свідомо зла і страждань. І часто можна почути від людей, що вони люблять Бога, а ближнього полюбити не можуть.

Але ці дві любові невіддільні одна від одної. Авва Дорофей в одному зі своїх повчань зображає стосунки Бога і людей як коло, в центрі якого перебуває Бог, а люди рухаються по радіусу від зовнішнього краю до його центра. І, наближаючись до центра, вони неодмінно наближаються одне до одного. І навпаки, якщо віддалятися від інших людей, то це призведе до того, що людина віддаляється від Центру – від Бога. Так само і любов до Бога обов'язково примножує у нас любов до ближніх, а відсутність любові до ближніх віддаляє нас від Бога. А наша любов до Бога і до ближнього виражається в тому, що ми міняємо світ, примножуємо в ньому добро, милосердя та інші плоди любові. І як пришествя Христа Спасителя в світ через Його любов до людини змінило всю історію людства і відкрило для людей Царство Боже, так і наша любов до Бога та до ближніх міняє нас і робить нас громадянами цього Царства, і ми з цього моменту «співгромадяни святим і свої Богові» (Еф. 2: 19).

Дорогі браття і сестри! Наша любов до Бога значною мірою виражається в нашій любові до ближніх. Тому ми завжди повинні пам'ятати про допомогу нужденним і потребуючим, про захист людей, яких нема кому захистити і підтримати. Ми повинні це робити не заради слави чи похвали, а тому, що цього вимагає від нас наша любов до ближнього, яка живе в нашому серці. Але в цей нелегкий час, коли на Сході нашої держави вже понад два з половиною роки триває війна проти агресора, ми повинні як ніколи виявити нашу любов до свого народу та до своєї землі. Звичайно, важко стільки часу віддавати сили і кошти на підтримку армії, але ми підтримуємо не чужих людей, а наших захисників, завдяки яким можемо жити на мирній Тернопільщині і не відчувати жаків війни; які віддають своє життя для того, щоб ми могли зберегти своє. Наші воїни дають живий і справжній приклад любові до ближніх – всіх нас, і ми повинні бути їм завжди за це вдячними і допомагати, наскільки це в наших силах. Це буде виявом нашої любові до ближніх, а отже і до Бога.

Дорогі браття і сестри! Щиро вітаю всіх вас зі святом Різдва Христового! Вітаю духовенство нашої єпархії, благочинних, настоятелів храму, чесне чернецтво та весь клір. Вітаю місцеву владу, воїнів Збройних Сил України та добровольчих батальйонів, волонтерів та всіх жителів області. Закликаю всіх до молитви за нашу Українську державу, щоб з Божого благословення на нашу землю прийшов мир і щоб жоден агресор не зазіхав на нашу землю та наш народ.

Нехай благословення новонародженого Господа нашого Ісуса Христа завжди перебуває з усіма нами, Йому ж належить слава на віки віків. Амінь.

Христос народився, славимо Його!

НЕСТОР,
архієпископ Тернопільський,
Кременецький і Буцацький
Різдво Христове
2016/2017 рік
м. Тернопіль

Передплачуйте газету «Лампада Православ'я». Передплатний індекс – 68709

БОГОСЛУЖІННЯ ВЛАДИКИ НЕСТОРА В АНДРІЙВСЬКОМУ ПРИДІЛІ СЯТО-ТРОЇЦЬКОГО СОБОРУ ПІДВОЛОЧИСЬКА

13 грудня 2016 року, у день, коли Церква вшановує пам'ять святого Апостола Андрія Первозванного, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький, звершив Божественну літургію в Андріївському храмі Свято-Троїцького собору Підволочиська з нагоди престольного свята.

Його Преосвященству співслужили настоятель собору, благочинний Підволочиського району прот. Тарасій Махніцький, численне духовенство Тернопільської, Хмельницької та Івано-Франківської єпархій.

На Богослужінні разом із жителями районного центру молилися представники влади: голова Підволочиської РДА Борис Онишук, голова Підволочиської районної ради Ігор Монартович, селищний голова Віталій Дацко.

По завершенні Богослужіння архієпископ Нестор привітав парафіян із престольним святом та вручив церковні нагороди. З благословення Святейшого Патріарха Київського та всієї Руси-України Філарета за ревне душпастирське служіння і з нагоди 25-річчя перебування на парафії та 30-річчя священничого служіння орденом Святого Святого Архістратига Михаїла було нагороджено настоятеля собору прот. Тарасія Махніцького.

За заслуги з відродження духовності в Україні та утвердження Помісної Української Православної Церкви архієпископ Нестор нагородив благословенною патріаршою грамотою настоятеля Свято-Михайлівського храму с. Кам'янки Підволочиського району прот. Андрія Курила.

Також владика Нестор освятив подаровану благодійниками ікону св. ап. Андрія Первозванного з часточкою мощей і місієний хрест.

Завершилися урочини уставним багатоліттям Патріарху Філарету, архієпископу Нестору, настоятелю собору прот. Тарасію Махніцькому, собору духовенства та всім парафіянам.

Величний Свято-Троїцький собор, котрий ще називають собором єднання християн Сходу і Заходу, – двопрестольний. Цокольний нижній храм – на честь святого апостола Андрія Первозванного, верхній – на честь Святої Трійці.

Наріжний камінь собору було закладено Святейшим Патріархом Київським і всієї України Мстиславом 21 червня 1991 року. У 1997 році Святейший Патріарх Філарет освятив нижній храм, а у 2008 році – верхній престіл.

КАПЕЛАНИ ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У ТУРНІРІ «ЛИЦАРІ ДУХУ»

10 грудня 2016 року з благословення архієпископа Тернопільського, Кременецького і Буцацького Нестора голова єпархіального відділу духовно-патріотичного виховання у Збройних Силах та інших військових формуваннях України, старший військовий капелан Тернопільської області прот. В'ячеслав Кізілов разом з командами «Капелан» (священники УПЦ КП), «Козаки» (козаки Українського Реєстрового Козацтва), ВСП та 44-ї бригадою взяли участь у турнірі з футболу. Змагання під назвою «Лицарі Духу» були присвячені Дню Збройних Сил України.

Капелан розпочав захід з молитви та благословив відкриття турніру. Організатори з Тернопільського міського центру фізичного здоров'я населення, звернувшись до присутніх, наголосили, що такі заходи дають змогу збиратися всім за велінням серця. Бійці 44-ї артібригади висловили велику подяку за підтримку та духовну опіку своєму духівникові.

Справжні капелани та козаки вкотре продемонстрували хорошу фізичну форму, силу духу і високі моральні якості. Переможцями турніру з міні-футболу стала команда «Козаки», яка перемогла у фіналі команду 44-ої бригади з рахунком 7:6.

Турнір об'єднав багатьох людей, які не тільки мріють про мир та нашу спільну перемогу, а докладають для цього максимум зусиль.



ВЛАДИКА НЕСТОР ПОМОЛИВСЯ У ХРАМІ РІЗДВА ПРЕСВЯТОЇ БОГОРОДИЦІ В ТЕРНОПОЛІ

25 грудня, у неділю 27-му після П'ятидесятниці, Преосвященний Нестор, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький, звершив Божественну літургію у храмі Різдва Пресвятої Богородиці в Тернополі.

За богослужінням разом із владикою Нестором молилися настоятель храму прот. Олексій Головацький та свящ. Володимир Гільтай.

Після заамвонної молитви було звершено уставний молебень, наприкінці якого архієпископ Нестор виголосив молитву в дні неспокою та нашествия ворогів на державу і Вітчизну нашу.

Опісля владика Нестор звернувся до богомольців з повчальною проповіддю на тему недільного євангельського читання.

«У сьогоднішній притчі Господь говорить, що багато покликаних, та мало обраних. Ці слова стосуються кожного із нас. Багато людей називають себе християнами, а живуть так, наче Бога для них не існує, піклуючись про матеріальні блага й забуваючи про цінності духовні. Господь кличе всіх



до Царства Свого, але достойними увійти в нього будуть тільки ті, хто по-справжньому відгукнеться на Господній заклик», – сказав владика.

Архієпископ Нестор наголосив, що Царство Небесне відкрито для всіх, але не всі йдуть до нього. Шлях, яким іде переважна більшість людей, любителів тимчасового, веде до вічної загибелі. Адже надмірна прив'язаність до земних насолод, багатства і задоволення

робить людину байдужою до всього, окрім неї самої.

«Обрані Господом – це ті, які твердо дотримуються євангельського вчення, слухають слово Боже і виконують його, вірують і живуть по-християнськи», – підсумував владика.

Архієпископ Нестор також розповів присутнім про Святого Спиридона Триміфунтського, чудотворця, пам'ять якого Православна Церква вшановує 25 грудня.

ДУХОВЕНСТВО ЄПАРХІЇ МОЛИЛОСЯ В СЯТО-МИКОЛАЇВСЬКОМУ ХРАМІ В КУТКІВЦЯХ

19 грудня 2016 року, у день пам'яті свт. Миколая Чудотворця, на запрошення митр. прот. Віталія Лілякевича священники Тернопільської єпархії взяли участь у Богослужінні з нагоди престольного празника у Свято-Миколаївському храмі Тернополя (мікрорайон Кутківці).

Нещодавно місцева церковна громада Української Автокефальної Православної Церкви ухвалила рішення перейти до Української Православної Церкви Київського Патріархату, звернувшись із відповідним клопотанням до керуючого Тернопільською єпархією УПЦ КП архієпископа Нестора. У день престольного празника секретар єпархії прот. Олексій Головацький і діловод єпархії прот. Руслан Притула прибули на Свято-Миколаївську парафію молитовно розділити радість свята.

Відрядно, що в області триває об'єднавчий процес для досяг-



нення остаточної єдності трьох гілок Українського Православ'я. За останні два роки більш ніж три десятки парафій УАПЦ та УПЦ Московського Патріархату перейшли під омофор Святейшого Патріарха Філарета та Високопреос-

вященного архієпископа Нестора.

У важкі для України часи об'єднання усіх православних українців у єдину Помісну Українську Православну Церкву є виявом справжньої дієвої любові до України та Церкви.

ВЛАДИКА НЕСТОР ЗВЕРШИВ БОГОСЛУЖІННЯ У ХРАМІ ВСІХ СВЯТИХ В СКАЛАТІ

11 грудня, у неділю 25-ту по П'ятидесятниці, на запрошення настоятеля храму, Скалатського благочинного прот. Віктора Борисюка високопреосвященніший Нестор, архієпископ Тернопільський, Кременецький і Буцацький прибув у м. Скалат Підволочиського району. У храмі Всіх Святих у співслужінні запрошеного духовенства владика звершив Богослужіння.

Під час Божественної літургії Високопреосвященний Архієпископ Нестор звершив хіротонію, рукоположивши диякона Богдана Борисюка на священника.

Наприкінці Богослужіння владика Нестор виголосив проповідь, в якій, посилаючись на недільне євангельське читання, наголосив на тому, що до недільних і святкових днів треба ставитися як до днів, які ми повинні присвячувати Богові, а не ділити їх за принципом, можна цього дня святкувати чи не можна.

Архієпископ наголосив, що ми не маємо чекати, коли хтось попросить нас про допомогу – ми самі маємо знати, що людям потрібно допомагати, як Христос допоміг жінці без її прохання.

«А в сьогоднішній день ми повинні не забувати допомагати на-

шим військовим, бо вони нас захищають від агресора і віддають свої життя, щоб ми жили. Наші воїни дають живий і справжній приклад любові до ближніх – всіх нас, і ми повинні бути їм завжди за це вдячними і допомагати, наскільки це в наших силах», – зазначив владика Нестор.

Цікаво, що рукоположення Богдана Борисюка на священника стало продовженням родинної династії. Як розповів прот. Віктор Борисюк, це сталося рівно через 29 років після того, як у м. Кропивницькому був рукоположений на священника сам о. Віктор. А 1958 року в Луцьку був рукоположений батько о. Віктора і дід о. Богдана о. Іван Борисюк.

КОГО НАЗИВАЄМО СВЯТИМИ



Дорогі брати і сестри!
8 січня у Свято-Амфілохіївському монастирі, що в с. Мала Ловиця Шумського району, відбудуться урочистості з нагоди вшанування пам'яті святого преподобного Амфілохія Почаївського. Архієрейське святкове Богослужіння розпочнеться о 10 годині. Саме 8 січня 2012 року в рідному селі святого за заповітом преподобного було закладено наріжний камінь, а сьогодні красується прекрасний храм на честь преподобного Амфілохія Почаївського. Щиро запрошуємо взяти участь у святковому богослужінні та прославлені українського святого преподобного Амфілохія Почаївського.

Священний Синод благословив відкрити чоловічий монастир у Монастирку Борщівського району

13 грудня 2016 року у Синодальній залі Київської Патріархії під головуванням Святейшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета відбулося засідання Священного Синоду Української Православної Церкви Київського Патріархату. З-поміж питань, які розглядав Синод, було й прохання Преосвященного Нестора, архієпископа Тернопільського, Кременецького і Буцацького, про відкриття Вознесенського чоловічого монастиря в селі Монастирок Борщівського району Тернопільської області. Священний Синод ухвалив відкрити Вознесенський чоловічий монастир за зазначеною адресою.

Розуміння слів «святий», «святість», відоме людству з глибокої давнини. «Святе» – це досконало чисте, «святий» – досконало чиста й чеснотна людина, що життям своїм догоджає Богові.

Слово «святий» – це загальнослов'янське слово, цебто воно відоме всім слов'янським народам. Більше того, це литовсько-слов'янське слово. А може, воно й значно старіше: деякі вчені виводять слов'янське «святий» із zendського «спенто», індоєвропейське «квентос», латинського «sanctus». Тобто слово «святий» існувало ще задовго до християнства і до слов'ян прийшло, може, й зі Сходу вже з релігійним значенням.

Бо святі завжди були в усіх народів від початку світу, і думка про таких людей ніколи не вгасала.

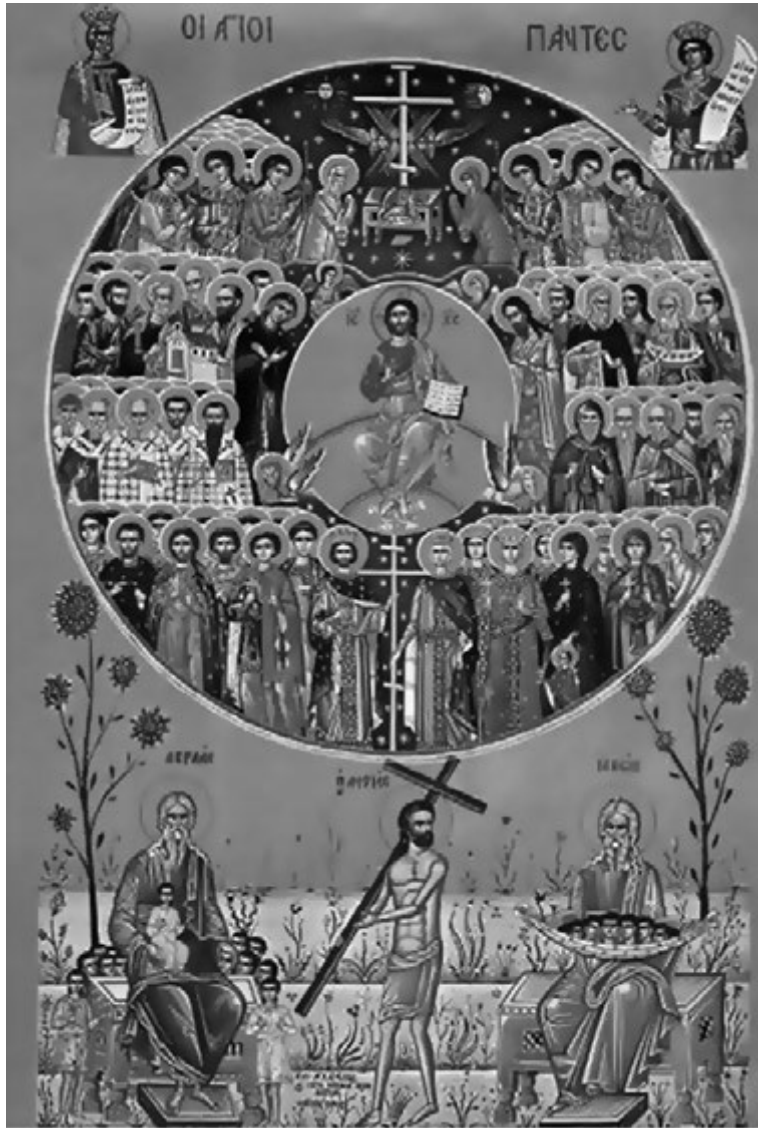
Слово «святий» чи похідні від нього по пам'ятках широко відомі з X-XI ст., але головне таки в релігійному значенні. Академік І. Срезневський у своїх «Матеріалах для Словаря древнерусского языка» (1903 р., том III, ст. 308-317) дає довгі десятки прикладів на корінь свят, – і майже всі вони релігійного змісту. Але є й давні приклади, які свідчать, що «святий» – це чистий, шанований, славний, достойний, непорочний. І напевно ще було дохристиянське значення слова «святий».

Значення слова «святий» прийшло до нас з мови грецької, а в ній «agios – святий» до християнства означало чистий, дивний, дивовижний, непорочний.

«І з глибокої давнини по всьому світі признається, що Бог – найвища ступінь Святості, якої людина повністю досягнути не може. Бог – це й Джерело Святості. Старий Заповіт знає це вже повно, тому Сам Бог зветься ще «Святий Ізраїля» (2 Цар. 19:22), бо тільки Він абсолютно чистий від гріха. Тому в Старому Заповіті багато раз наказується: «Будьте Святі, бо Святий Я, Господь ваш!» (Левит. 11:44, 45, 19:2, 20:7, 21:8, 22:32 і ін.).

У Новому Заповіті так само Святий найперше – це Господь, Бог наш. А Бог Дух вживається тільки в сполученні зі словом Святий – Дух Святий, Дух Божий, Дух Господній.

У Старому Заповіті святим зветься спочатку все, що не буденне, не звичайне, – воно мусить бути



зовсім чистим. Бог Святий, тому і всі предмети культу – святі, і таке розуміння залишилося досі: все, що служить релігійним цілям, – святе, себто чисте від гріха. У Старому Заповіті Храм Святий (Пс. 5:8), Свята Гора (Пс. 3:5), елей для помазання – Святий, Жертовник – Святий.

У Новому Заповіті слово «святий» дуже часте, – з попереднім старозавітним значенням: усе чисте, вірне, безгрішне, досконале. Найперше – це Бог Господь: «Отче Святий» (Ін. 17:11), «Свят Господь Бог наш, Святе Ім'я Його» (Лк. 1:49), і пишеться з великої букви. Так само Святий і Син Божий та Дух Його (Діян. 4:27). А слово «Святий» при Бозі Дусі зрослося з ним: Дух Святий. Ангели Святі, Святі Апостоли й Пророки.

Святе все, що з Богом зв'язане чи від Бога походить: Святий Заповіт, Святі Заповіді, Свята Віра, Святе Писання, Закон Святий, так само: Храм Божий Святий, Церква Свята.

Святе все, що близько зв'язане з Богом: Свята земля, місце Святе (град), гора Свята, народ Святий (1 Пет. 2:9). Слово «Пресвятий» вживається у словосполученнях Пресвята Тройце, Пресвята Богородице.

Слово «святий» дуже часте в Апостольських Посланнях та в Діяннях, а визначає воно взагалі віруючого у Христа (напр. Діян. 9:13, 9:32, 9:41, 26:10; Рим. 1:7, 12:13, 15:26, 15:31, 16:15 і ін.).

Пізніше, у I-II ст. всі християни звалися святими. Напр., у християнській пам'ятці початку II ст. «Пастир Єрма» усі, хто вірує в Христа, зветься святими. Наприклад: «Відпустяться гріхи всім Святим, що згрішили до сьогодні».

І таке широке стародавнє розуміння слова «святий» залишилося в нас і до сьогодні.

Уже Старий Заповіт знає подвійну святість: першу зовнішню – це головне виконання приписів Закону чи П'ятикнижжя, і другу

внутрішню – святість наших думок, нашого серця (в Старому Заповіті «серце» – це розум). Розуміння зовнішньої святості конче тягне за собою і розуміння святості внутрішньої, і навпаки, тобто вони повинні обов'язково бути поєднані. У Старому Заповіті святий той, хто чистий від гріха, а крім того – хто виконує всі Заповіді Закону.

У Старому Заповіті сам гебрейський народ – святий, бо він один вибраний служити Богові (Вихід. 19: 6: 22, Втор. 7:6 і ін.). Святі і священники, бо вони вибрані служити Святому Богові, бо вони у своїй службі ближчі до Бога, вони святіші за звичайного ізраїльтянина (Числ. 16: 5).

Старий Заповіт виробив усе, що потрібно і для святості, і для чеснотного життя, – як треба жити, щоб бути святим.

Старозавітне розуміння і святості, і святого – все перейшло і до Заповіту Нового. На початку християнства всі християни вважалися святими. Наприклад, у Посланнях Апостола Павла всі вірні, що стали християнами, святі – так, як і всі ізраїльтяни вважалися святими за Старим Заповітом. Святі – чисті і зовнішньо, і внутрішньо. Святість ця була звичайна для всіх, і тому початково святі якогось окремого пошанування не мали, і при писанні до їхнього імені слова «святий» зазвичай не додавалось. Писали Павло, Лука, а не святий Павло чи святий Лука.

СТАРИЙ ЗАПОВІТ ВИРОБИВ УСЕ, ЩО ПОТРІБНО І ДЛЯ СВЯТОСТІ, І ДЛЯ ЧЕСНОТНОГО ЖИТТЯ, – ЯК ТРЕБА ЖИТИ, ЩОБ БУТИ СВЯТИМ.

І тільки десь з III-IV ст., коли за Міланським Едиктом 313-го року християн стало багато, то з'явилися й такі християни, яких святими звати вже насправді не можна було. Ось з того часу слово «святий» помалу набуває особливого значення, – це ревний слуга Божий, це подвижник християнства. У Церкві Карфагенській в Африці вперше почали з III ст. часто ставити «святий» при іменах християн, але тільки покійників.

Свящ. Петро Мельничук.

ЖИТТЯ СВЯТИК

Великомучениця Анастасія (IV ст.), родом римлянка, постраждала за Христа при Діоклітіані. Батько її був язичником, мати - таємною християнкою. Вчителем святої Анастасії в юності був благочестивий і освічений християнин Хрисогон. Після смерті дружини батько видав святу Анастасію за язичника Помплія, але, під приводом вигаданої хвороби, вона зберегла дівування.



Свята великомучениця Анастасія Узорішительниця

Виконавши заповідане вчителем Хрисогоном, Анастасія почала мандрувати, оволодівши до того часу лікарським мистецтвом, вона всюди ревно служила в'язням. За свої подвиги свята Анастасія здобула собі ім'я Узорішительниці, оскільки, багато працюючи, визволяла від тяжких уз довготривалих страждань багатьох сповідників Ім'я Христового.

Свята Анастасія була неодноразово засуджена до смерті. Вона провела у в'язниці без їжі 60 днів. Мучениці кожну ніч являлась

свята Феодота і зміцнювала її. Побачивши, що голод не заподіяв святей Анастасії ніякої шкоди, суддя наказав втопити її разом із засудженими злочинцями. Серед цих людей був і гнаний за християнську віру Євтіхіан. Коли корабель вийшов у відкрите море, воїни просвердлили в ньому отвори, а самі пересіли в човен. В'язням явилася свята Феодота і повела корабель до берега. Вийшовши на сушу, дивом врятовані 120 чоловік увірували в Христа і були хрещені святими Анастасією та Євтіхіаном.

Незабаром свята Анастасія була схоплена і віддана на мученицьку смерть. У V столітті мощі святої Анастасії були перенесені до Константинополя, де на її честь був побудований храм. Пізніше голову та правицю великомучениці перенесли у створений неподалік від Святої Гори Афон монастир святої Анастасії Узорішительниці.

День пам'яті святої – 4 січня. Молитва до святої Анастасії Узорішительниці допомагає породіллям у час важких пологів.

Підготував Іван Бородайко.



Різдво Христове

Господь наш Ісус Христос, Спаситель світу, народився від Пресвятої Діви Марії за царювання імператора Августа (Октавія) в місті Вифлеємі. Август наказав зробити перепис у всій своїй імперії, до якої належала тоді і Палестина. У євреїв був звичай вести переписи за колінами, племенами та родами. Кожне коліно чи рід мали свої певні міста і праотцівські місця, тому Діва Марія і праведний Йосип, як були з роду Давидового, повинні були йти до Вифлеєму (місто Давида), щоб внести і свої імена в список підданця кесаря. У Вифлеємі вони не знайшли вільного місця в міських заїжджих дворах. У вапняковій печері, призначеній для стійла, серед сіна і соломи, розкиданих для корму і підстилки худобі, далеко від постійного місця проживання, серед чужих людей, в холодну ніч, в обставинах, позбавлених не тільки земної величі, а навіть зручностей, народився Богочоловік, Спаситель світу. Безболісно народила Богонемовля Пресвята Діва Сама, без сторонньої допомоги, повивши Його і поклавши в яслах.

На спомин Різдва Господа нашого Ісуса Христа встановлене Церквою свято. Початок його відноситься до часів апостолів. В Апостольських Постановках йдеться: «Зберігайте, браття, дні святкові, і по-перше, день Різдва Христового, яке святкуйте в 25 день десятого місяця» (від березня). У II столітті на день Різдва Христового 25 грудня вказує святий Климент Олександрійський. У III столітті про свято Різдва Христового як про таке, яке святкувалося раніше, згадує святий Іполит Римський, призначаючи читання

Євангелія в цей день з 1 глави від Матфея.

Відомо, що під час гоніння християн імператором Максиміаном, у 302 році, нікомідійські християни в саме свято Різдва Христового були спалені в храмі (близько 20 тис. осіб). У тому ж столітті, коли Церква після гоніння отримала свободу віросповідання і стала панівною в Римській імперії, свято Різдва Христового знаходимо у всій Вселенській Церкві, як можна бачити це з повчань святого Єфрема Сиріна, святих Василія Великого, Григорія Богослова, Григорія Нисського, Амвросія, Іоанна Златоуста та інших отців Церкви IV століття на свято Різдва Христового. Святий Іоанн Златоуст в слові своєму, яке він говорив в 385 році, назвав свято Різдва Христового дуже давнім. У тому ж столітті в місці печери Вифлеємської, прославленої Народженням Ісуса Христа, рівноапостольна цариця Олена побудувала храм, про пишність якого багато бдав її син Костянтин.

В Апостольських Постановках йдеться: «Зберігайте, браття, дні святкові, і по-перше, день Різдва Христового, яке святкуйте в 25 день десятого місяця» (від березня).

У Кодексі Феодосія, виданому в 438 році, і Юстиніана - в 535, викладається закон про загальне святкування дня Різдва Христового. У цьому сенсі, ймовірно, Никифор Калліст, письменник XIV століття, у своїй історії говорить, що імператор Юстиніан у VI столітті встановив святкувати Різдво

Христове по всій землі. У V столітті Анатолій, Патріарх Константинопольський, у VII - Софроній і Андрій Єрусалимські, у VIII - святі Іоанн Дамаскін і Герман, патріархи Константинопольські, в IX - преподобна Касія та інші, імена яких невідомі, написали для свята Різдва Христового багато священних піснеспівів, що використовуються сьогодні Церквою для прославлення свята.

Утім, у перші три століття, коли гоніння обмежували свободу християнського богослужіння, в деяких місцях Сходу - Церквах Єрусалимській, Антіохійській, Олександрійській та Кіпрській - свято Різдва Христового поєднувалося зі святом Водохреща 6 січня під загальною назвою Богоявлення. Причиною цього, ймовірно, була думка, що Христос хрестився в день Свого Народження, як можна розуміти про це зі слів святих Іоанна Златоуста, який в одній зі своїх бесід на Різдво Христове говорить: «Не той день, в який народився Христос, називається Богоявленням, але той, в який Він хрестився».

Святкування Різдва Христового разом із Богоявленням в деяких східних Церквах тривало до кінця IV століття, в інших - до V або навіть до VI століття. Пам'яттю стародавнього поєднання свят Різдва Христового та Богоявлення донині в Православній Церкві служить схожість цих свят. Тому й тому передусь Святвечір. Чин богослужіння в надвечір'я обох свят і в самі свята абсолютно однаковий.

Згідно з Євангельськими свідченнями, отці Церкви у своїх творах зображують свято Різдва Христового найбільшим і найрадіснішим, яке служить для інших свят.

Підготував свящ. Володимир Зубілевич.

ІНЮГАЯ ПІТА

1 січня святкує 55-річчя прот. Валерій Пашко (Церква Покрови Божої Матері смт Гримайлів, Церква Собору Пресвятої Богородиці с. Буцики Гусятинського району).

1 січня святкує 40-річчя прот. Олександр Страхарчук (Церква Святого Миколая Чудотворця с. В. Дедеркали Шумського району).

2 січня 1951 р. народився прот. Богдан Піскорський (Церква Різдва Св. Іоана Хрестителя с. Могильниця, Церква Св. Трійці с. Стара Могильниця Тербовлянського району).

2 січня 1959 р. народився прот. Петро Терещук (Церква Св. Кн. Володимира Великого м. Бучач).

2 січня 1964 р. народився прот. Володимир Борис (Церква Св. Вмч. Параскеви с. Добриводи, Церква Введення в храм Пресвятої Богородиці с. Чумалі, Церква Св. Вмч. Дмитрія Солунського с. Новики Збаразького району).

2 січня святкує 50-річчя прот. Нестор Чайковський (Церква Св. Вмч. Дмитрія Солунського с. Дуліби Бучацького району).

2 січня святкує 35-річчя свящ. Володимир Гураль (Церква Св. Бориса і Гліба м. Тернопіль).

3 січня 1960 р. народився прот. Володимир Мостовий (Церква Чуда Архистратига Михаїла в Хонах, с. Зубрець Бучацького району).

7 січня 1979 р. народився прот. Богдан Статкевич (Церква Св. Вмч. Дмитрія Солунського с. Івашківці Збаразького району).

10 січня 1964 р. народився прот. Василь Гуль (Церква Св. Миколая Чудотворця с. Божиків, Церква Успіння Пресвятої Богородиці с. Квіткове, Церква Св. Вмч. Параскеви с. Волощина Бережанського району).

13 січня 1986 р. народився свящ. Василь Шадий (Свято-Троїцький собор смт Підволочиськ).

15 січня 1971 р. народився прот. Іван Осейко (Церква Св. Арх. Михаїла с. Чистопати, Церква Успіння Пресвятої Богородиці с. Ратиці, Церква Чуда Арх. Михаїла в Хонах с. Піщани Зборівського району).

18 січня 1959 р. народився прот. Олександр Базиляк (Церква Св. Ап. Петра і Павла с. Стрийка Збаразького району).

18 січня 1975 р. народився прот. Сергій Борис (Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Турильче, Церква Св. Преп. Антонія Печерського с. Підпилип'я, Церква Св. Вмч. Дмитрія Солунського с. Вербіва Борщівського району).

19 січня 1960 р. прот. Андрій Карпець (Церква Перенесення мощей Св. Миколая Чудотворця с. Зелене, Церква Св. Рівноап. Кн. Володимира Великого с. Паївка, Церква Різдва Пресвятої Богородиці с. Лежанівка Гусятинського району).

20 січня 1958 р. народився прот. Микола Зоренний (Церква Св. Рівноап. Кн. Володимира Великого м. Бережани, Церква Св. Миколая Чудотворця м. Бережани, Церква Св. Арх. Михаїла с. Посухів, Бережанського району).

22 січня 1973 р. народився прот. Петро Біляшевич (Церква Вознесіння Господнього с. Романове Село, Церква Покрови Пресвятої Богородиці с. Травневе Збаразького району).

22 січня 1984 р. народився свящ. Сергій Загальський (Церква Воскресіння Христового м. Тернопіль).

28 січня 1975 р. народився прот. Руслан Мельник (Церква Успіння Пресвятої Богородиці с. Поділля Підволочиського району).

Як поводитися з жебраками, котрі зустрічають вас перед храмом



Побачивши жебраків, згадайте насамперед про те, що Ісус Христос і Святі Отці вчать і, можна сказати, просять нас, щоб ми допомагали бідним. Роблячи добро ближньому, кожен повинен пам'ятати, що Господь не залишить і його самого. «Чи думаєш, що той, хто годує Христа (тобто жебраків), – говорить блаженний Августин, – не буде сам нагодований Христом?» Адже в очах Самого Господа і ми повинні виглядати, за гріхами нашими, значно страшнішими і нікчемнішими, ніж ці нещасні, що живуть милостинею.

Не слід і спокушати (бенте-

жити) себе думкою, що жебраки «заробляють» не менше за нас, і, можливо, одягнені не гірше. З кожного спитається, насамперед, за його справи. Ваша справа в даному разі – проявити милосердя, незважаючи на особи, з легкістю серця. Якщо ж бачите, що перед вами жебраки, які всі кошти витрачають на алкоголь, подайте їм не грошима, а продуктами: дайте яблуко, печиво, цукерки, хліба і т. д.

Коли преподобного Амвросія запитували, навіщо він подає пиякам, він відповідав: «Щоб врятувати їх ще від одного гріха – крадіжки».